

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/217/2015
Identifikačné číslo spisu: 8013200845
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8013200845.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky právnej veci žalobcu: CORS, spol. s r.o., so sídlom Jesenná 8, Prešov, IČO: 36 467 057 (predtým AKANT, s.r.o., so sídlom Jesenná 8, Prešov, IČO: 36 491 667), zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Fecil'ákom, so sídlom Jesenná 8, Prešov, proti žalovanému: Primátor Mesta Prešov, Hlavná č. 73, Prešov, zastúpeného advokátom, JUDr. Alojzom Naništom, so sídlom Sládkovičova 8, Prešov o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 16.08.2013, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/77/2013-56 zo dňa 23. apríla 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/77/2013-56 zo dňa 23. apríla 2015 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom č. k. 3S/77/2013-56 zo dňa 23. apríla 2015 Krajský súd v Prešove podľa ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. <. zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 16. 8. 2013 o zamietnutí odvolania žalobcu v spojení s fiktívnym rozhodnutím Mesta Prešov zo dňa 30. 7. 2013 o odmietnutí sprístupnenia informácií žalobcovi v zmysle žiadosti zo dňa 18. 7. 2013.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom žiadosti o poskytnutie informácie bolo predloženie vyúčtovaných hodinových odmien, časových špecifikácií, výkazov odpracovaných hodín k faktúram, predložených J. E. listom Mesta Prešov č. 93739/2013/V zo dňa 5. 6. 2013, za obdobie od 1.1.2004 do 30.4.2013. Podľa jeho názoru, žiadosť žalobcu je požiadavkou, podľa ktorej by povinná osoba musela poskytnúť žalobcovi kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, čo by vzhľadom

na obdobie určené žalobcom a rozsah požadovanej dokumentácie neprímerane zaťažilo príslušný organizačný útvar Mestského úradu v Prešove. Podľa jeho názoru, na takúto požiadavku sa zákon o slobodnom prístupe k informáciám nemôže vzťahovať, pretože realizáciou žiadosti by sa marila výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú.

Poskytnutie takýchto informácií by bolo aj v rozpore s článkom 5 ods. 1 Smernice ako i zákazom zneužitia výkonu práva podľa článku 1 ods. 1 a článku 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žiadané informácie, ich vyhľadanie a poskytnutie by si vyžadovali aktívnu činnosť organizácie a nadmerné zamestnanie orgánu verejnej správy činnosťou, ktorá u zamestnancov by bola spôsobilá vyvolať pocit, že sa nejedná o racionálnu činnosť, ktorú napriek tomu musia vykonať.

Na základe uvedených dôvodov prvostupňový súd žalobu zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

II.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, v ktorom po popise priebehu správneho konania, žalobných námietok a obsahu napadnutého rozsudku uviedol, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

Po citovaní príslušných ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“ alebo „zákon č. 211/2000 Z.z.“) uviedol, že tvrdenia súdu sú nedôvodné, pretože pri sprístupnení faktúr bez informácií o vyúčtovaní hodinových odmien, časových špecifikácii, výkazov odpracovaných hodín, sa nemožno v potrebnom rozsahu oboznámiť s postupom žalovaného pri nakladaní s majetkom mesta. Vyhotovenie kópií listín, nemôže neprímerane zaťažiť príslušný organizačný útvar Mestského úradu v Prešove, tak ako to uviedol krajský súd.

Mesto Prešov ako samosprávny orgán, ktorý hospodári s verejnými financiami, má plnú informačnú povinnosť voči každému žiadateľovi. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8SŽi/4/2010 zo dňa 24. 11. 2011, z obsahu ktorého vyplýva, že sprístupnením len zmluvy samej o sebe, nemožno sa v potrebnom rozsahu oboznámiť s postupom správneho orgánu pri nakladaní s majetkom mesta, ako je to aj v tomto prípade. Záver žalobcu potvrdzuje aj právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 236/2006 zo dňa 28. 6. 2007. Z predmetných rozhodnutí vyplýva, že žalovaný, ktorý hospodári s verejnými financiami, má plnú informačnú povinnosť a má sprístupniť čo najširší okruh informácií.

Informácie, ktoré si žalobca žiadal, nevyžadovali osobitné spracovanie, prispôbenie dokumentov alebo výpisy, kontrolnú alebo vyhodnocovaciu činnosť, pretože na sprístupnenie bolo potrebné len vyhotovenie kópie žiadanej listiny.

Žalobca zastáva názor, že pre nesprístupnenie požadovaných informácií nebol zákonný dôvod, pretože žalovaný požadovanými informáciami disponoval. Nesprístupnenie informácií zo strany žalovaného je v rozpore so zákonom o slobode informácií a taktiež s princípmi verejnej správy. Krajský súd si svojvoľne a ústavne nekonformne vyložil jednotlivé definície zákona o slobode informácií v rozpore s právnymi princípmi demokratického štátu.

Pokiaľ žalovaný žiadosť žalobcu nevybavil a požadované informácie nesprístupnil, bol povinný vydať písomné rozhodnutie o nesprístupnení informácií. Zákon neumožňuje povinným osobám zostať nečinnými, a preto každé fiktívne rozhodnutie musí byť odvolacím orgánom alebo súdom zrušené. Vydanie fiktívneho rozhodnutia spôsobilo jeho nepreskúmateľnosť a postup správneho orgánu po podaní odvolania voči fiktívnemu rozhodnutiu je pokračovaním v nezákonnom konaní. Pokiaľ krajský súd svojím rozhodnutím zamietol žalobu voči nepreskúmateľným, fiktívnym rozhodnutiam, pokračoval v nezákonnom zásahu do ústavných práv žalobcu.

Na základe uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Prešove zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal žalobcovi náhradu trov konania, ktoré vyčísliť.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 7. 6. 2015 uviedol, že súd prvého stupňa náležitým spôsobom zistil skutočný stav veci, vec po právnej stránke správne posúdil a rozsudok zodpovedá zákonným požiadavkám.

Dňa 1. 8. 2013 bolo žalovanému doručené prostredníctvom elektronickej pošty podanie žalobcu, označené ako odvolanie proti rozhodnutiu o odmietnutí sprístupnenia informácií. Bolo zistené, že odvolanie bolo podané z dôvodu márneho uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti o sprístupnenie informácií. Z predmetného podania nebolo zrejmé, kto konal za žalobcu, kto podpísal odvolanie zaručeným elektronickým podpisom. Predmetné podanie neobsahovalo zaručený elektronický podpis a nemohlo vyvolať procesné účinky, ktoré s odvolaním zákon o slobodnom prístupe k informáciám spája. Žalobca nepreukázal, že jeho podanie bolo podané zákonným spôsobom v požadovanej forme. Z uvedeného dôvodu nedošlo k riadnemu uplatneniu opravného prostriedku a je tu dôvod na zastavenie konania a priznanie náhrady trov konania v prospech žalovaného.

Podľa názoru žalovaného, kompetencia posudzovať účelnosť a hospodárnosť vynaložených prostriedkov zo strany mesta prináleží v zmysle zákona o obecnom zriadení kontrolným, dozor vykonávajúcim orgánom. V prípade, že má žiadateľ podozrenie o nehospodárnom nakladaní s verejnými prostriedkami, je oprávnený podať príslušným orgánom podnet na prešetrenie tohto stavu, ktorým v prípade potreby mesto poskytne súčinnosť. Vybavenie požiadavky žalobcu by si vzhľadom na množstvo dokumentácie vyžiadalo okamžité prechodné navýšenie existujúcich personálnych a technických kapacít.

Žalovaný poukázal na okolnosť, že žalobca je spriaznený s viacerými obchodnými spoločnosťami, ktoré doručili Mestu Prešov, ako povinnej osobe v dňoch 16. 9. 2013 a 17. 9. 2013 v tej istej veci 4 identické žiadosti o sprístupnenie informácií. Uvedené konanie možno charakterizovať ako šikanózný výkon práva vo vzťahu k povinnej osobe. S predmetnými spriaznenými spoločnosťami a Mestom Prešov prebiehajú viaceré súdne konania.

V závere svojho vyjadrenia uviedol, že pre povinné osoby nevyplýva zo zákona o informáciách povinnosť vykonávať také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci, realizovať šetrenia, či kontrolnú alebo vyhodnocovaciu činnosť, týkajú sa prevádzkovo - pracovného charakteru, a teda vnútornej činnosti žalovaného, bez priameho dopadu vo vzťahu k verejnosti. Žalobcom požadované údaje vyhodnotil ako samoúčelné.

Z uvedených dôvodov žiadal rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust.

§ 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Dňa 16.01.2017 bolo odvolaciemu súdu doručené oznámenie spoločnosti CORS, spol. s r.o. so sídlom v Prešove, že ku dňu 22. 12. 2016 bol pôvodný žalobca zlúčený s uvedenou spoločnosťou, ktorá sa stala

právnym nástupcom pôvodného žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval v súlade s ustanovením § 107 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého, ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom a v konaní preto pokračoval s právnym nástupcom pôvodného žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. <.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. < a § 212 ods. 1 O.s.p. <.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. <.

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. <., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p. <., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonávania ustanoví zákon.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. < každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. < žiadateľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá požiada o sprístupnenie informácie.

Podľa § 14 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z.z, žiadosť možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom. Zo žiadosti musí byť zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená, meno, priezvisko, názov alebo obchodné meno žiadateľa, jeho adresa pobytu alebo sídlo, ktorých informácií sa žiadosť týka a aký spôsob sprístupnenia informácií žiadateľ navrhuje.

Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z, žiadosť o sprístupnenie informácií povinná osoba vybaví bez zbytočného odkladu, najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti alebo odo dňa odstránenia nedostatkov žiadosti podľa § 14 ods. 2 a 3 a do 15 pracovných dní, ak sa sprístupňuje

informácia nevidiacej osobe v prístupnej forme podľa § 16 ods. 2 písm. a), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 2 a 3 zákona č. 211/2000 Z.z. <. ak povinná osoba žiadosti nevyhovie hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

Ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17).

Podľa ust. § 19 ods. 1 až 3 zákona č. 211/2000 Z.z., proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

O odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

Odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. <. ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 19 ods. 1 až 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), podanie možno urobiť písomne alebo ústne do zápisnice, alebo elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona. Možno ho urobiť aj telegraficky alebo telefaxom; také podanie obsahujúce návrh vo veci treba písomne alebo ústne do zápisnice doplniť najneskôr do troch dní.

Podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti.

Pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví.

Z administratívneho spisu súd zistil, že žalobca doručil dňa 18.7.2013 Mestu Prešov elektronickou poštou žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z., ktoré špecifikoval nasledovne:

- žiadame Mesto Prešov o predloženie vyúčtovaní hodinových odmien, časových špecifikácií, respektíve výkazov odpracovaných hodín k faktúram predloženým J. E. Vaším listom č. 93739/2013/V zo dňa 5. 6. 2013, ktoré mali advokáti predložiť pri vyúčtovaní odmien spolu s faktúrami v zmysle predložených zmlúv a dohôd o právnej pomoci. Jedná sa o obdobie od 1.1.2014 do 30.4.2013. Informácie žiadal v písomnej forme zasláť na adresu spoločnosti, ktorú uviedol.

Povinný požadované informácie nesprístupnil ani nevydal rozhodnutie o nesprístupnení informácií.

Dňa 1.8.2013 žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu o odmietnutí sprístupnenia informácií v

elektronickej forme, prostredníctvom mailu doručenému na elektronickú adresu žalovaného: informacie@presov.sk. Odvolanie odôvodnil skutočnosťou, že povinná osoba v zákonom určenej lehote nevyhovela žiadosti o sprístupnenie informácií, a preto podal odvolanie proti rozhodnutiu o odmietnutí sprístupniť požadované informácie. Žiadal predmetné (fiktívne) rozhodnutie zrušiť a požadované informácie sprístupniť.

V spise sa nachádza úradný záznam o odložení podania - odvolania proti rozhodnutiu o odmietnutí sprístupnenia informácií zo dňa 27. 8.2013. Odloženie bolo odôvodnené nesplnením náležitostí odvolania podľa § 19 ods. 1 správneho poriadku.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu vyplýva, že žalobca doručil žiadosť o sprístupnenie informácií zo dňa 18. 7. 2013 správne orgánu v súlade s ustanovením § 14 ods. 1 zákona o slobode informácií, elektronickou formou - mailovým podaním adresovaným na mailovú adresu žalovaného: informacie@presov.sk.

Zákon č. 211/2000 Z. z. vymedzuje vo svojom ust. § 14 ods. 1, akým spôsobom možno podať žiadosť o sprístupnenie informácií, pričom žalobca podal žiadosť prostredníctvom elektronickej pošty tak, ako to predmetné ustanovenie pre tento druh podania pripúšťa. Zákonná úprava explicitne uvádza, že písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom možno podať len žiadosť, a teda úpravu tohto ustanovenia nemožno aplikovať na iné podania.

Zákon o slobode informácií, ktorý je osobitným predpisom vo vzťahu k správne poriadku bližšie nekonkretizuje spôsob a náležitosti odvolania, a preto je potrebné podanie odvolania podriaďiť úprave všeobecného predpisu (správny poriadok).

Podľa úpravy § 19 ods. 1 správneho poriadku, ak bolo podanie v písomnej podobe urobené pomocou komunikačných prostriedkov (ďalekopis, fax a pod.), je nevyhnutné takéto podanie doplniť do troch dní písomnou podobou tohto podania.

V záujme právnej istoty musí byť zrejmé, že ho podáva ten, kto je označený ako podávateľ, a že ide o neskreslený prejav vôle podávateľa. Na podania, ktoré nie sú doplnené uvedeným spôsobom, správny orgán neprihliada a sú teda právne neúčinné. Trojdňová lehota je zákonnou procesnou lehotou. Preto sa považuje za zachovanú, ak takýto prejav vôle bol najneskôr v posledný deň odovzdaný na poštovú prepravu alebo urobený ústne do zápisnice. Túto trojdňovú lehotu nemôže správny orgán predĺžiť.

V danom prípade žalobca odvolanie realizované elektronickou formou nedoplnil v lehote 3 dní písomne alebo ústne do zápisnice, a preto bolo namieste, keď na jeho odvolanie žalovaný neprihliadal.

Odvolací súd nesúhlasí s právnym názorom prvostupňového súdu, podľa ktorého bolo povinnosťou správneho orgánu vyzvať žalobcu na doplnenie podania o písomnú formu spolu s poučením o možnosti zastaviť konanie.

Z ust. § 19 ods. 2 správneho poriadku vyplýva, aké náležitosti musí obsahovať podanie určené správne orgánu. V prípade, ak doručené podanie neobsahuje náležitosti v zmysle predmetného ustanovenia, nie je z neho zrejmé, akej veci sa týka, kto ho podáva, čo navrhuje a pod., pomôže správny orgán obsahové náležitosti podania odstrániť.

S prihliadnutím na systematický aj logický výklad ust. § 19 správneho poriadku, preto v danom prípade neprichádza do úvahy, aby správny orgán vyzýval žalobcu na doplnenie odvolania jeho písomnou podobou, pretože sa nejedná o obsahové vady podania.

Obdobnú úpravu spôsobu podaní obsahuje aj úprava § 42 O.s.p. v súdnych konaniach. Predmetnú problematiku riešia viaceré rozhodnutia súdov, napr. Nález ÚS ČR, sp. zn. I. ÚS 2733/13, Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 15. apríla 2011, sp. zn. 1 Ndc 6/2011, podľa ktorých nemožno prihliadať na podania urobené elektronickou formou - komunikačnými prostriedkami (okrem podaní obsahujúcich

zaručený elektronický podpis), ak neboli v lehote 3 dní doplnené písomne alebo ústne do zápisnice a vychádza sa z toho, ako keby nebolo vôbec podané.

Vzhľadom na okolnosť, že na elektronické podanie žalobcu označené ako odvolanie zo dňa 01.08.2013 nebolo možné prihliadnuť, nebol dôvod na vydanie rozhodnutia o odvolaní.

Podľa ust. § 247 ods. 2 O.s.p., pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa piatej časti, druhej hlavy O.s.p., aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ust. § 104 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

V danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že žalobca nevyčerpal riadnym spôsobom opravné prostriedky (na jeho odvolanie nebolo možné prihliadnuť), čím nebola splnená podmienka na preskúmanie správneho rozhodnutia.

Účelom čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je zaručiť prístup k súdu každému, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy. Prístup k súdu sa nezaručuje kedykoľvek, ale iba vtedy, ak zákon neustanoví inak. Uplatnenie práva zaručeného čl. 46 ods. 2 sa vymedzuje podmienkami ustanovenými zákonom.

Pretože § 247 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ustanovuje, že všeobecné súdy v správnom súdnictve podľa piatej časti, druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku preskúmajú len tie rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, neboli v danom prípade splnené podmienky, za ktorých by mohol súd vo veci konať.

Podľa ust. § 250d ods. 3 prvá veta O.s.p., súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Krajský súd v Prešove nekonal v súlade s uvedenými ustanoveniami právnych predpisov a postupoval nesprávne, ak konanie nezastavil a rozhodoval o žalobe napriek tomu, že neboli splnené podmienky za ktorých mohol súd vo veci konať.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p., v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a s § 246c ods. 1 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie podľa § 104, v spojení s § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil, pretože konaniu a rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nesplnenie podmienky na preskúmanie rozhodnutia žalovaného podľa § 247 ods. 2 O.s.p.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 246c OSP, v spojení s § 224 ods. 1 a s § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. Výslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1 .mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.